

Islam kristinuskon valossa

Viimeisen kymmenen vuoden ajan islam on vallannut paljon alaa eri kulttuurien keskuudessa. Kun kristittyinä kohtaamme muslimeja ja yritämme ymmärtää heitä, meidän tulisi muistaa, että monet heistä palvelevat aidosti Jumalaansa. Kristittyjen ei täten tulisi halveksia, vaan rakastaa ja kunnioittaa heitä. Tämä ei kuitenkaan vapauta meitä etsimästä totuutta. Meidän tulisi näin ollen asiallisesti verrata Koraania ja Uutta Testamenttia keskenään. Kun vertaamme Islamin Allahin 99:ä nimeä Raamatun Jumalan nimiin, huomaamme, etteivät kristillisuus ja islam ole samanlaisia uskontoja. Tämä tulisi ottaa huomioon esimerkiksi muslimin kanssa keskustellessa.

1. Allah - ei Pyhää Kolminaisuutta

Muslimi ei voi käsittää Jumalan olemassaoloa siinä mielessä, kuin Uusi Testamentti siitä opettaa. Isä, Poika ja Pyhä Henki ovat heille outoja käsitteitä. Toisen jumalanvertaisen olemassaolon myöntäminen merkitsisi muslimille anteeksiantamattoman synnin tekemistä. Tämän takia islam torjuu vahvasti Kristuksen ja Pyhän Hengen jumalisuuden.

Arabian kielinen nimi Allah, on nimenä mielenkiintoinen ja tutkimisen arvoinen. Sanan voi ymmärtää lauseena: al-el-hu. Sana "El" on vanha seemiläinen Jumalasta käytetty nimi, joka tarkoittaa "vahvaa ja voimallista". Loppuosa "hu" viittaa sanan olevan yksikössä. Sanan vastaava heprealainen nimi on Elohim, jonka voi vastaavasti jakaa osiin: al-el-hum. Loppuosa "hum" viittaa monikkoon, vrt. Isä, Poika ja Pyhä Henki. Tällöin tulee esiin Jumalan kolminaisuus, kun taas Allah viittaa yhteen persoonaan.

2. Allah - ei Isää

Evankeliumeissa Isää on käytetty Jumalan nimenä ainakin 164 kertaa. Jeesus opetti Jumalan olevan Isä, jonka ihminen voi oikeasti kohdata. Hän ei ole kaukainen ja saavuttamaton. Vanhan Testamentin Jumala tulee meille Isäksi Jeesuksessa Kristuksessa ja Hänen kauttaan tulemme Jumalan lapsiksi. Tällaisen suhteen Muhammad ehdottomasti torjuu (Sura al-Ma`ida 5:18).

Jeesus puhui Jumalasta Isänä omilleen. Muille, kuten vihollisilleen, ulkopuolisille ja demoneille hän puhui Väkevästi Jumalasta, Herrasta. Rukoillessaan ja puhuessaan läheisten seuraajiensa kesken, Hän paljasti heille Jumalan sisimmän salaisuuden - Jumalan Isyyden. Tämän Isästä puhumisen johdosta ylipappi Kaifas syytti Jeesusta jumalanpilkasta, kun hän kysyi Jeesukselta: "Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika." (Matt. 26:63)

Kaifas ei itse halunnut kutsua Jumalaa Isäksi, sillä se olisi

ollut juutalaisten korvissa panettelevaa puhetta. Kysymyksellään Kaifas viittasi Jumalan Isyyteen. Jeesus kuitenkin vahvasti asian paikkansapitävyyden. Hänen ensimmäiset sanansa ristillä olivat: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät." Mutta Isän verhotessa kasvonsa rangaistessaan Poikaansa meidän syntiemme tähden, Hän huusi: "Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?" Kaiken kärsimyksensä keskellä Hän kuitenkin luotti Jumalan Isyyden todellisuuteen ja Hänen viimeiset sanansa ristillä olivat: "Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni."

Usko Jumalaan Isänä onkin kristinuskon välttämätön elementti. Johannes lausui:

"Katsokaa minkä kaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi." (1.Joh.3:1)

Yksi syy, miksi islam on torjunut Pyhän Kolminaisuuden, on sen täydellinen väärinymmärtäminen. Muhammadin päivinä eräs arabialainen uskonlahko opetti Kolminaisuuden muodostuvan Isästä Jumalasta, Jeesuksesta ja Mariasta. Jokainen kristitty ja myös islamilainen Muhammad kumoavat tämän virheen. Valitettavasti Jeesuksen syntyminen Marialle, Pyhän Hengen vaikutuksesta, on islamissa ymmärretty ruumiillisesti eikä hengellisesti. Tällöin Jumalan hengellinen isyys jää kaukaiseksi. He eivät tunne Jumalan läheisyyttä, jonka Hän rakkaudessaan, Isänä, paljasti meille Kristuksen kautta.

3. Allah - ei Poikaa

Toinen tosiasia, joka loukkaa muslimeja, on se, että Jeesus on Jumalan Poika. He eivät voi ajatella toista, Jumalan vertaista Allahin rinnalle. Koraanissa Allahia kutsutaan myös nimellä ylimielinen ja viekkaista viekkain (Sura al-Hashr 59:23 ja Al Imran 3:54). Kristuksen lempeys, hellyys ja itsensä kieltäminen katsotaan islamissa heikkoudeksi. Jeesuksen sanojen: "Minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltäni" tai "En minä itsestäni voi mitään tehdä" tai "Isä on suurempi kuin minä", ajatellaan todistavan, ettei Hän ole Jumala.

Jumalan Kolminaisuuden mysteeri pysyy muslimilta salassa. Poika kirkasti Isäänsä koko maan päällä olonsa ajan, kuten Pyhä Henki tänä päivänä kirkastaa Poikaa. Isä kunnioitti Poikaa ja antoi Hänen istuutua oikealle puolelleen. Samalla Poika jätti Pyhälle Hengelle tehtäväksi verellä ostamansa seurakunnan kasvattamisen. Jeesuksen sanat: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä", kuulostaa muslimista jumalanpilkalta. Jos se olisi totta, valta ei olisi enää Allahin käsissä.

Islam on täynnä ylpeyttä, joten muslimi ei voi ymmärtää Kristuksen luonteen lempeyttä ja hellyyttä. Allah antaa anteeksi kenelle tahtoo, milloin tahtoo ja missä tahtoo. Islamilainen ajattelu julistaa ristiinnaulitun Kristuksen tarpeettomaksi. Tällöin ei

kielletä pelkästään Kristuksen sovitusta, vaan myös ristiinnaulitseminen historiallisena tapahtumana, sillä Koraanissa on maininta: "He eivät ristiinnaulinneet Häntä" (Sura al-Nisa` 4:157).

Raamatun esittämä vastakohtaisuus, jonka mukaan Raamatun Jumalan pyhyys vaatii syyllisille kuolemaa ja samalla Jumalan rakkaus haluaa lahjoittaa pelastuksen kaikille syntisille, on kätkössä islamilta. Islamin Allah ei rakasta syntisiä. Tämä on kirjoitettu Koraaniin 24 kertaa (Sura al-Baqara 2:190 ff). Allah rakastaa vain häntä pelkääviä (Sura al-Imran 3:76). Tästä syystä muslimi ei voi koskaan olla varma pääseekö hän kerran paratiisiin vai ei.

Koska islam ei tunnusta ristiinnaulittua Jumalan Poikaa, Jumalan Karitsaa, joka on sijaiskärsijä, muslimit eivät voi vastaanottaa sovitusta. Tällöin he pysyvät synneissään. "Pelastuminen Kristuksen kautta" on heille outo käsite.

4. Allah - ei Pyhää Henkeä

Islam pitää Pyhää Henkeä luotuna henkenä, kuten enkelit ja demonit ovat. Islamin mukaan Pyhä Henki on enkeli Gabriel, joka toi viestejä Jumalalta Marialle ja Muhammadille. Islamin sunneille ja shiioille Raamatun ilmoitus, jonka mukaan Jumala on Henki, joka tuli lihaksi Kristuksessa, ja asuu Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen uskovissa, on mysteeri. Suufit, jotka ovat islamilaisia mystikkoja, ovat toivoneet ja odottaneet Allahin ilmenemistä ihmisessä, mutta he torjuvat Kristuksen ristintyön olevan tämän ilmenemisen perusta.

Muslimit eivät tunnusta Pyhää Henkeä eikä Pyhä Henki ole heissä. Tällöin he eivät voi kutsua Jeesusta Herraksi eivätkä kuuluu Hänelle (1 Kor. 12:3, Room. 8:9). Ilman Pyhää Henkeä ei voi olla varmuutta rukousvastauksista, pelastuksesta eikä iankaikkisesta elämästä.

Islamilaisen ajattelun mukaan Allah on niin suuri, ettei hänen tarvitse murehtia ihmisistä, kuunnella heidän rukouksiaan ja vastata niihin. Islamin mukaan Allah voi halutessaan vastatakin rukouksiin. Mutta näkemystä, jonka mukaan iankaikkinen Isä kuulee lastensa jokaisen huudon ja itkun, ei ole islamissa. Tällöin ihmisen henkilökohtainen suhde Jumalaan puuttuu. Islamissa ihmiset eivät ole Allahin lapsia.

Muslimi voi vastata "Jos Allah suo" kysymykseesi, onko hän saanut syntinsä anteeksi. Muslimi ei tiedä, onko se Allahin tahto. Raamatun mukaan "Lohduttaja, Pyhä Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia" (Room. 8:16). Olemme Jumalan perhettä (Ef. 2:18-22).

Kuinka on mahdollista, että jotkut kristilliset teologit väittävät

kristinuskon ja islamin ilmoittaman Jumalan olevan sama? Raamattu ilmoittaa, että jos kiellämme Pojan, meillä ei ole Jumalaa eikä iankaikkista elämää. "Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää." (1.Joh.5:12) Jokainen, joka ei tunnusta Kristuksen ristiä, hänellä ei ole ikuista elämää. "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." (Joh.3:16)

Kun Pyhä Henki ei ole ihmisessä, Hän ei voi kokea iankaikkisen elämän todellisuutta. Muslimi ei voi olla varma ikuisesta elämästään, koska hän ei hyväksy Kristusta, joka on "elämä". "Joka uskoo Häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen." (Joh 3:18)

5. Allah - ei rakkautta

Raamatun ilmoittaa - Jumala on rakkaus. Islam myöntää Allahin olevan armollinen. Merkitseekö islamin ilmoittama Allahin ominaisuus, armollinen, samaa kuin rakastava? Esimerkki voi auttaa selventämään näiden kahden sanan eroa. Jos sulhanen sanoisi morsiamelleen: "Minä armahdan sinua ja menen kanssasi naimisiin", kuinkahan morsian reagoisi? Mutta jos sulhanen sanoo: "Rakastan sinua", silloin suhteesta tulee sellainen kuin sen kuuluu olla.

Islamissa Allahin suosituin nimi on Armollinen. Silti hän jää suureksi ja kaukaiseksi, jopa osoittaessaan armoa tarvitsevia ihmisiä kohtaan. Raamatun Jumala tuli rakkaudessaan meidän tasollemme, Jeesuksessa Kristuksessa. Hän otti orjan muodon ja alensi itsensä alimmalle tasolle kantaen syyllisyytemme ja ottaen rangaistuksemme päällensä. Hänen uhrautumisensa meidän syntiemme edestä merkitsee ikuista, pyhää rakkautta. Meillä ei ole kaukaista, persoonatonta Jumalaa, vaan Isä, Poika ja Pyhä Henki. Hän ei epäröi pelastaa meitä eikä asettua meihin asumaan. Jokainen, joka ei tunnusta tai hyväksy Pyhää Kolminaisuutta osoittaa, että todellinen Jumala on häneltä piilossa.

Tunnette heidät heidän hedelmistään

Islamin Allah on perusolemukseltaan erilainen kuin Isä, Poika ja Pyhä Henki. Tästä seuraa, että myös etiikka, kulttuuri sekä elämäntapa ovat olennaisesti erilaisia.

Islamin koko ajatusmaailma perustuu lakiin ja oikeuteen. Laki vaikuttaa koko ihmisen elinkaareen. Vanhassa Testamentissa esiintyy samoja sanontoja kuin Koraanissa, kuten "Silmä silmästä, nenä nenästä, hammas hampaasta" (Sura al- Ma`ida 5:49, 2. Moos. 21:23,24). Kristus opetti kuitenkin uuden lain, joka perustuu Hänen rakkauteensa ja kehotti opetuslapsiaan rakastamaan lähimmäisiään ja jopa vihollisiaan. "Rakastakaa vihollisianne ja

rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, että te olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa." (Matt.3:44,45)

Taivaallinen Isämme on antanut kaikille omilleen kaikki heidän syntinsä anteeksi Kristuksen sovituksen kautta. Tähän perustuvat kristillinen etiikka ja sen periaatteet. Jumalan anteeksiannon kautta anteeksi antaminen kuuluu erottamattomasti kristillisen etiikkaan. Jeesus opetti meitä rukoilemaan: "Anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme" (Matt.6:12).

Kristinuskossa Jumalan rakkaus ja ehdoton armo ovat tulleet elämän johtaviksi periaatteiksi. Islamissa laki ja oikeus ovat kaiken ajattelun ja käytöksen perusta. Jokainen synty ja virhe ansaitsevat kostotoimenpiteen ja rangaistuksen. Luetta Vanhasta Testamentista, että vuodatettu veri huutaa taivaaseen (1.Moos.4:10) ja vaatii rangaistusta ja kosta. Islamissa verikosto on Allahin laki. Tällöin olisi epäoikeudenmukaista antaa anteeksi rikos tai virhe ikäänkuin ohimennen.

Vanhassa Testamentissa anteeksianto oli mahdollista vain eläinuhrien ja eläimen veren vuodatuksen kautta. Muslimit eivät ymmärrä uhrin tarpeellisuutta. He eivät ymmärrä myöskään sitä, että kaikki oikeuden vaatimukset Jumalan laissa ovat täytetyt Jeesuksen kautta, lopullisesti, kaikkina aikoina ja kaikkien ihmisten puolesta. Jeesus vuodatti oman pyhän verensä niiden edestä, jotka ansaitsisivat kuoleman. Koska islamissa tämä sovinto Jumalan kanssa, Kristuksen kautta kiistetään, verikoston periaate säilyy. Niin kauan kun ehdotonta anteeksiantoa pidetään islamissa epäoikeudenmukaisena, armo ei syrjäytä oikeutta, vaan oikeus hallitsee. Jokainen, joka on ollut pitkään islamilaisissa maissa, "rauhan talossa", tietää loputtomista verivihollisuuksista ja kostontäyteisistä perheenjäsenten murhista perheen kunnian säilyttämiseksi.

Tämä oikeuksiin keskittynyt asenne johtaa sotiin, joita me tuskin käsitämme, myös islamilaisten heimojen ja kansojen välillä. Irak ja Iran ovat tuhonneet toistensa öljynpumppauslaitteet. Sillä aikaa Anwar Sadat teki Yhdysvaltojen painostuksesta "rauhan eleen" Israelin kanssa ja sen seurauksena hänet ammuttiin. Libanonilainen siviilisota kesti yli 10 vuotta. Syyriassa Alaviitit sekä Muslimi Veljeskunta tuhoavat toisiaan. Libyan Gaddafi suunnittelee öljymiljoonineen Tsadin valtaamista ja Marokon tekemistä epävakaksi. Islamien henki on villitsevä henki. Vanhan Testamentin ennustukset Ismaelistä toteutuvat tähän päivään asti. "Hänen kätensä on kaikkia vastaan, ja kaikkien käsi on häntä vastaan" (1.Moos.16:12).

Muslimien huoli oikeuden ja lain puolesta on juurtunut syvälle heidän käsitykseensä Allahista itsestään. Koraanissa Allah käski puolustaa islamia aseina, toteuttaa pyhät sodat verenvuodatuksineen

sekä surmata jokainen käännyttäjä, joka jättää islamin torjuen Allahin ja hyväksyen Kristuksen Jumalan Poikana (Sura al- Ma'ida [Pöydän suura] 5). Islamin jumala on koston jumala ja tuomari, joka on armoton rangaistessaan kohtuuttomasti. Muslimien keskuudessa lakimielinen ajattelu tulee itseltään Allahilta sekä ylpeydestä ja halusta kostaa.

Avioliitto

Muslimien asenne avioliittoa ja perhe-elämää kohtaan tuo lisää vastakohtia kristinuskon ja islamin välille siinä määrin, ettei voi puhua samasta jumalasta.

Islamin mukaan Muhammad sai Allahilta ilmestyksen, jonka kautta hän ymmärsi kenen tahansa voivan avioitua laillisesti jopa neljän naisen kanssa (Sura al- Nisa' [Naisen suura] 4:3). Muslimit voivat useiden lakikoulujen tulkintojen mukaan myös avioitua väliaikaisesti. Esimerkiksi matkustaessaan muslimi voi pitää vaimoja eri paikoissa tai jalkavaimoja orjiensa keskuudessa sen mukaan kun se häntä miellyttää (Sura al- Nisa' [Naisen suura] 4:3-34). Tänä päivänä useampien vaimojen pitäminen ei kuitenkaan ole käytännössä mahdollista kuin rikkaille, sillä miehellä on samat velvollisuudet kaikkia vaimojaan kohtaan. Hän on velvollinen antamaan jokaiselle vaimolle saman verran ruokaa, vaatteita ja lahjoja, ja myös lasten lahjojen tulee olla samanarvoisia keskenään. Näin hänen tulee huolehtia useasta kodista samaan aikaan avioituessaan monen naisen kanssa. Tästä järjestelystä puhkeaa helposti vihaa, kateutta ja mustasukkaisuutta.

Nykyään modernit islamilaiset teologit ovat antaneet Sura al- Nisa`n (4:3) kohdalle uuden tulkinnan. Sen mukaan Allah oli aluksi tarkoittanut miehet yksiavioisiksi, sillä he eivät kykene rakastamaan kaikkia neljää vaimoaan tasavertaisesti, kuten Allah vaatii.

Ei ole väliä, mitä modernit oppineet kirjoittavat, käytännön islamissa nainen on alemmalla tasolla kuin mies. Hän on vastuussa vaimonsa koulutuksesta avioliitossa. Hän voi pidättää itsensä vaimoltaan rangaistuksena tottelemattomuudesta ja hänellä on oikeus lyödä vaimoaan (Sura al-Nisa`4:34). Yhden miehen todistus on samanarvoinen kuin kahden tai neljän naisen (Sura al- Baqara [Lehmän suura] 2:282). Lapset kuuluvat aina miehelle. Äidillä on mahdollisuus huolehtia lapsista tiettyyn ikään asti, mutta sen jälkeen heidän on palattava isänsä luo. Islamilaisen ymmärryksen mukaan nämä säännöt ovat Koraanin Allahin käskyjä.

Useimmissa islamilaisissa maissa miehen on helppo erota vaimostaan. Vaikka se olisi ollut vihastumisesta johtunut hetken mielijohde, hän voi silti naida vaimon uudelleen. Myöhemmin, jos mies eroaa vaimostaan toisen kerran, hänellä on yhä oikeus mennä tämän kanssa kerran naimisiin. Jos mies eroaa kolmannen kerran,

hän menettää laillisen oikeutensa naida hänet siihen asti, kunnes tämä on mennyt naimisiin toisen miehen kanssa. Kun hän ottaa eron vaimostaan, on ensimmäisellä miehellä oikeus naida hänet jälleen (Sura al-Baqara [Lehmän suura] 2:229,230). Vaimo ei ole kumppani, vaan hyödyke. Tämä johtuu siitä käsityksestä, että islamissa ihmistä ei ole tehty Jumalan kuvaksi, vaan hänen orjaksi. Tästä syystä vaimo ei myöskään ole miehensä kanssa samalla tasolla. Häntä pidetään vain hiukan korkeampi-arvoisempana kuin palvelustyttöä. Vaimoa pidetään kuin miehen peltona, johon hän voi kylvää koska tahansa tahtoo (Sura al-Baqara [Lehmän suura] 2:223).

Tätä miehen hallintavaltaa harjoitetaan paratiisin porttien tuolla puolen. Ihana, suurenmoinen elämä odottaa uskollista muslimia - varjostavat puut ja tuoreet hedelmät viilleiden jokien vierellä, muutama tusina palvelustyttöä ja useita nuorukaisia hänen käskyvaltansa alla. Koraanissa on sanottu vain vähän miehen aikaisemmista vaimoista paratiisia koskien (Surat al-Rahman [Laupiaan Armahtajan Suura] 55:54 sekä al-Waqi`a [Suuren Tapahtuman suura] 56:15-24, 34-38).

"Siellä he saavat levätä kultakutoisilla istuimilla toinen toistaan vastapäätä, ikuisesti nuoret pojat palvelevat heitä, pikarit, haarikat ja maljat täynnä puhdasta juomaa, josta he eivät saa pääkipua eivätkä päihdy, tarjoten hedelmiä, jotka ovat heille mieluisia, ja linnunlihaa, aivan heidän toivonsa mukaan. Siellä on kaunosilmäisiä sulottaria, jotka ovat kuin kätkeyt helmet, palkaksi siitä, mitä he ovat tehneet."

"Siellä on neitoja ylväillä lepovuoteillaan. Totisesti olemme luoneet heidät omin käsin sallien heidän pysyä neitseinä hellinä ja samanikäisinä, niitä varten, jotka ovat oikealla puolella"

Kristillisen avioliiton ajattelutapa eroaa islamilaisesta. Kristillisen käsityksen mukaan myös nainen on luotu Jumalan kuvaksi, ei vain mies. Hengellisesti ja Jumalan edessä hän on samanarvoinen kuin mies. Hän on miehensä kumppani ja auttaja, jotta he voivat selviytyä kaikista elämän ongelmista yhdessä. Kristus vahvasti yksiavioisuuden ja kielsi kaikki vastuuntunnottomat erot (Mark.10:6-12).

Apostoli Paavali vaati vaimon alamaisuutta aviomiehelleen ja seurakunnan alamaisuuteen Kristukselle. Miehellä on mahdollisuus uhrata elämänsä rakkaudesta vaimoonsa ja lapsiinsa, aivan kuten Kristuskin antoi elämänsä uhriksi seurakunnan edestä (Ef.5:22-25).

Isän, Pojan ja Pyhän Hengen ikuisen rakkauden hengelliset periaatteet ohjaavat kristityn elämän kaikkia osa-alueita. Islamissa kaikkia elämän alueita hallitsee diktaattorin, Allahin hallintovalta. Islam ja kristinusko ovat täten kaksi täysin erilaista uskontoa, yhtä kaukana toisistaan kuin Allah on Pyhästä Raamatun Jumalasta.

Käännetty ja lyhennetty artikkelista Allah in the light of the christian fait

Käännetty ja julkaistu kirjoittajan, julkaisijan tai kustannusoikeuksien haltijan luvalla.